

ביצה פרק ראשון ביצה

אלֹא בקשין וכי הוא דאמר רב הונא בריה דבר יהושע ^(ט) ה'היא נמطا גמדא דריש שריא אמר רב פפא ערדליין אין בהן משום כלאים אמר רבא הני צרכי דפשיטי אין בהם משום כלאים דבוריין יש בהם משום כלאים רב אשוי אמר אחדר זה ואחד וזה אין בהן משום כלאים לפה שאין דרך חום בך: אבל לא סנדל המשומר: סנדל המסומר מ"ט לא משום המשומר שהו אמר אבי יסנDEL המשומר לא אסור לנעליו ומותר לטלטליו אסור לנעליו ממשום מעשה שהיה ומותר לטלטליו מתקני אין משלחין דאי ס"ד אסור לטלטלו השטא לטלטלותי אסור משלחין מכוביא: ולא מנעל שאינוי תפור: פשיטה לא נזר怯א דרא"ג דנקית בסיבי: ר' יהודה אומר אף לא מנעל לבון: תניא ^(טט) ר' יהודה מהثير בשחוור ואסור בבלבן מפני שצורך ביצה הניר ר' יוסי אסור בבחחוור מפני שצורך לצחצחו ולא פליינ' מר כי אהיריה ומר כי אהיריה באחריה לדمر בשרא לחתה באחריה דמר בשרא לעילו: וה הכלל כל שנאותין בו ביום טוב: דרב ששת השרא להו לרבען לשדרוי תפלין בזום טוב אמר ליה אבי והואenan תנן כל שנאותין בו ביום טוב משלחין אותו בכירום אמר יכל שנאותין בו בחול משלחין אותו ולידן נימא בהו מילתא היה בא בדרך ותפלין בראשו ושקעה עליו חמה מניח ידו עליהם עד שמוגע לביתו היה יושב בבית העדרש ותפלין בראשו וקדש עליו היום החמדרש וממן ר' יוסי אמר ליה ר' יוסי מנייח דו עליהן עד שמוגע לביתו מהיב ר' יוסיב הונא בריה דרב איקא היה בא בדרך ותפלין בראשו וקדש עליו היום מניח ידו עליהן עד שמוגע לבית הסמוך לחוונה היה יוושב בבית החמדרש וקדש עליו היום מניח ידו עליהן עד שמוגע לביית הסמוך לביית ר' יוסיב ר' יוסי דרב איקא היה בא בדרך והממן ר' יוסי אמר ל' מאן מטרא הא דמנטרא הא דלא אמר ל' מאן מטרא מאירא בראשו ואפלו מוחנן באירוע נמי דהא תנן ^(טט) המוציא הרתפלין מכנים זוג זוג לא קשיא הא ^(טט) דמנטרא מהמות גנבי ר' יוסיב ר' יוסיב אמר ל' מאן מטרא מאירא בראשו ומחייבת כלבי ולא מטרא מהמות גנבי מהו דתימא ^(טט) רוב לסטים ישראל נינהו ולא מזולגי בחו קמ"ל:

הדרן על ביצה

הדרן עלך ב
אילון זס גמוקס אָסְטְּמִין מִן
עֲנָנָה מַמְמָת גַּגֵּי מַלְאָקִים אָסְטְּמִין
וְזֶה וְזֶה: וְאֵלֹה מְגֻלָּה מְחַמֵּת גַּגְּבָּרָה.

לְיִהְיֶה כָּל רֹחֶק וְכָל זַוְעַ קָרֵי
כְּמַמְמִין הַכְּפִיר דָּסְחִיל וְלִינְ
וְיַוְלִיכְסָס מֵעַד צַמוֹּה הַכְּלָה
לְלִבְנִים נָגֵן יְזִיז מִמְּקוֹם:

יום סיום הלימודים

היה יושב (במדרש) [ביבית המדרש] ותפלין באשו וקידש עליו הום מנה ידו עליהן עד שמניע לבתו. מוחית היה בא בדורך ובפלין באשו וקיים עליו הום מנה ידו עליהן עד שמניע לבתו הסמוך לבית המדרש. ופירעון לא קשיא הא דתני עד שמניע בבית הסמוך לחומה לרבות הסמוך להרומה, היה יושב (במדרש) [ביבית המדרש], והוא אמר כי עד שמניע לבתו, בשאנן שם בית סמוך (ברומו) לביבית המדרש], אלא מקום שהוא בית שימור מפני הכלבים, אבל מפני הגנבים לא,

הנחות ה'ב'ח
(ט) ר'ש"ד מעדלון וכו'
ויקוין לומן עדלון
פס'כ"ז: (ט) תומ' מד"א
לט' ו/or נמר ודיל' מוק'ל
לפ' ול' זמ' שיט' נמק:

לעווי רשי"
פיטר"א. לבר. מותג ש.
גושם.

מוסוף רשי"
נכמתא. נצע, פטער"ה
בלעוי", גמודא. קסה
שראין. קון יוז מסוס
לעלס, דטלען דלוייס
לפליסס דלמייס כו. סס
טימוסס טומס דלטמיס וויא
סס. הדרמאן דלפלן.

צפנין, בעון רשי"
(שבת טב סב) צפנין דמקוס
הדרמאן דזונין צ'ז.
מכנינס. עלי ולדים
לעלי. לדן מלונס (שבת טב)
זוג זוג. מהד לריליך
וחהה. טרנטו, טרינו וו
דריך. טאלען צוול, חול
טמיה ומיכינין גו. מהל וג
עד צילען (טירזון טב).
וועיגל שבת טב.
הדר עילך בעזנה

מוסך חותמות
א. [ן]בלבישת והעלאה
דוחה דואירית אסרי
אפללו בקשין. מומ' יומ'
פומ' ל' צ'ר' ב.
שםח' חרך ניכא מ' ג.
בשורי. טפ'ל' ג.
מתסר דלא אלא
שע טו'נו נוח קלמ'ו
שהיה נאכבר והפשנ' כל
אחד מותם סרוק טוווי
שהוור אויהר נן בוחריביט
יזהו. טפל'. ז. אבל
לצלצ'ע התהו שיר מום
דרתצעה החתיי איננה של
הרחה וווער בבריהם.
טפ'ל' ג. עי' בארכו
בייטיב' וא' ובשיטה דה'
וותוב בערני יצחק'. ז. אין
יעאותן בהם כבוד' ב' ג' ב' ג' ב' ג'
בדאכטערעריג' (דר' ז' ג' ז')
והויל לאוות על זיך' גיאו
שבות' וויס' שונ' עזען
אברהם ג' ג'